

ПРИМЉЕНО: 05-12-2025			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2537/3		

Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду

Предмет: Приговор на Извештај Комисије за припрему извештаја о кандидатима који су се пријавили на конкурс за лектора за ужу научну област Англистика (предмет Савремени енглески језик) на Филолошком факултету Универзитета у Београду због изражене пристрасности и неправилно образложеног реферата Комисије.

Образложење:

Ради транспарентности и објективности, принципа којима се Комисија (у саставу: проф. др Биљана Чубровић, редовни професор, председник Комисије, проф. др Ненад Томовић, редовни професор, проф. др Лидија Беко, редовни професор) није водила, наводим све пријављене кандидате по просечној оцени:

1. Александар Радовић (ОАС: 9,94; МАС: 10,00; ДАС: 10,00)
2. Марија Гагић (ОАС: 9,90; МАС: 10,00; ДАС: 10,00)
3. Тамара Тошић (ОАС: 9,77; МАС: 10,00; ДАС: 10,00)
4. Александра Јанковић (ОАС: 9,77; МАС: 9,83; ДАС: 10,00)
5. Милош Мирковић (ОАС: 9,50; МАС: 9,83; ДАС: 10,00)
6. Јована Чапрић (ОАС: 9,31; МАС: 10,00; ДАС: 10,00)

Будући да се међу пријављеним кандидатима налазе три студента генерације, сматрам да је неопходно сагледати и тај контекст како би се подвукла изражена пристрасност Комисије. На основу увида у раније извештаје, јавно доступне на веб-сајту Филолошког факултета Универзитета у Београду, наводим следеће студенте генерације на Катедри за англистику непосредно пре и после предложеног кандидата са другим најнижим просеком:

1. Нина Ђукић (дипломирала 2019. године са просечном оценом 9,76)
2. Марија Гагић (дипломирала 2020. године са просечном оценом 9,90)
3. Милош Мирковић (дипломирао 2021. године са просечном оценом 9,50)
4. Милена Петровић (дипломирала 2022. године са просечном оценом 9,85)
5. Александар Радовић (дипломирао 2023. године са просечном оценом 9,94)
6. Јелена Батовац (дипломирала 2024. године са просечном оценом 9,90)

Као што се може видети из приложеног, сви студенти генерације који су дипломирали непосредно пре и после предложеног кандидата Мирковића имају убедљиво више просечне оцене, док се ја по истом критеријуму налазим на првом месту. Разлика у просечној оцени на ОАС између предложеног кандидата и мене износи 0,44, што се никако не може сматрати занемарљивим.

Вреди напоменути и чињеницу да од шесторо пријављених кандидата једино она два узета у разматрање по наводима Комисије, Милош Мирковић и Александра Јанковић, немају просечну оцену 10,00 на мастер академским студијама. Пошто је имала увид у конкурсну документацију, Комисија треба да појасни из којих тачно предмета ови кандидати нису остварили максималну оцену, тј. да ли се ради о предметима који су потенцијално релевантни за позицију за коју су стављени у ужи избор. Код предложеног кандидата постоји спорна ситуација и на ДАС. Наиме, у Извештају се наводи да је остварио 75 ЕСПБ поена, а да се на овом нивоу студија налази од 2022, тј. пуне три године. Поређења ради, након прве године на ДАС, ја сам остварио 60 ЕСПБ поена, што указује на то да ток студија кандидата са другом најнижом просечном оценом није сразмеран резултатима које су постигли остали кандидати. Иако је зашао у четврту годину докторских студија, предложени кандидат није пријавио ни тему докторске дисертације. **Дакле, код кандидата Мирковића се уочава континуитет слабијег академског успеха на сва три нивоа студија у односу на мене, на шта се Комисија ни у једном тренутку није осврнула.**

Ирелевантни подаци

Навод:

„Од 2018–2023. године био је прималац Стипендије надарених ученика и студената града Ваљева коју додељује Град Ваљево.“

Примедба:

Две године заредом био сам стипендиста Фонда за младе таленте и примао престижну стипендију „Доситеја“, која се додељује најбољим студентима завршних година основних и мастер академских студија у Републици Србији, што је Комисији уредно наведено у приложеној конкурсној документацији, а на првој години докторских студија остварио сам право на стипендију Министарства науке, технолошког развоја и иновација за студенте докторских академских студија и њихово укључивање у рад акредитованих научноистраживачких организација (НИО). Ове стипендије додељују се на основу истакнутих академских резултата, континуитета у раду и година живота. Доводи се у питање због чега је Комисија сматрала релевантним податак о локалној стипендији Града Ваљева када се међу пријављенима налази неко ко је на основу објективних академских резултата добио могућност да буде укључен у рад Филолошког факултета као акредитоване НИО, што је за позицију лектора далеко релевантније уколико се такви подаци узимају у обзир.

Навод:

„Од октобра 2023. до марта 2025. радио је на месту контролора квалитета превода у Министарству за европске интеграције (Сектор за припрему српске верзије правних тековина Европске Уније), где је обављао послове превођења, контроле, обраде и лингвистичке анализе пакета докумената правних тековина Европске Уније, као и на пословима пречишћавања и уједначавања постојећих преводачких јединица у преводачким меморијама. На овом послу био је члан тима који је превео *Извештај Европске комисије о Републици Србији* за 2023. и 2024. годину и стекао знање у коришћењу преводачких софтвера *Trados Studio* и *Xbench* (приложени уговори).“

Примедба:

Будући да Комисија у закључку истиче „прецизност језичког изражавања“ предложеног кандидата са другом најнижом просечном оценом, посебно је значајно напоменути да се у његовој описаној биографији налази „Европска Унија“, а не „Европска унија“, што мора бити познато свим дипломираним англистима. Ако се ради о пропусту кандидата, не може се говорити о његовој језичкој прецизности. Ако се, пак, ради о превиду Комисије, онда се доводе у питање педантност Извештаја и рекордна брзина којом је исти сачињен.

Комисија је сматрала релевантним софтвере у којима је предложени кандидат радио у Министарству за европске интеграције, а потпуно изоставила значајне податке о мом ангажману при Адвокатској комори Србије. У биографији у коју је Комисија имала увид јасно се наводи да међу хонорарне преводачке послове које сам за њих обављао између осталог спадају: симултано превођење током вођеног обиласка Народне скупштине поводом Дана адвокатуре 2024. и писмени превод програма свечане академије, превод Закона о правозаступницима из 1862, као и усмено превођење приликом састанака представника Адвокатске коморе са Делегацијом Европске уније у Србији у марту 2024. и 2025. Дакле, предложени кандидат није једини који у својој биографији може да наведе Европску унију, те овом приликом постављам питање због чега су тачно ове ставке изостављене из моје биографије. Нејасан је критеријум на основу ког су поменути преводачки софтвери укључени, а симултани превод на састанцима са Делегацијом Европске уније у Србији искључен из Извештаја.

Навод:

„Кандидат је имао следећа јавна излагања:

- 17. септембар 2025. године – гостовање у емисији Културни центар: прилог посвећен преводу кратке приче „Кућа на плъуску“ (РТС 2, Београд).

- 28. август 2025. године – излагање на промоцији 11. броја часописа *Књижевна фантастика* (Кућа краља Петра I, Београд).“

Примедба:

Није јасно у чему се конкретно огледа релевантност гостовања предложеног кандидата на јавном медијском сервису, а ни излагања на промоцији наведеног часописа, односно зашто би овакви подаци утицали на то да се Комисија определи да њега предложи за место лектора. **Навођење оваквих података, у светлу скраћивања биографија других кандидата, води ка закључку да је Комисија уложила напор да вештачки продужи биографију кандидата Мирковића на штету релевантних достигнућа осталих, сјајних кандидата.**

Изостављени подаци

Навод:

„Кандидат је од октобра 2024. године ангажован на месту сарадника ван радног односа (демонстратора) на Катедри за англистику Филолошког факултета на предметима Англофона књижевност и Савремени енглески језик П-3/4 (А2) и П-3/4 (Б2). Кандидат у својој пријави такође наводи хонорарни ангажман од фебруара 2024. до данас где обавља преводилачке послове при Адвокатској комори Србије (усмено и писмено превођење).“

Примедба:

Поред већ евидентираног брисања преводилачких задужења при АКС, у представљању моје биографије дошло је до недопустивог пропуста у виду ненавођења пуног назива курса на ком сам на Катедри за англистику држао вежбања у школској 2024/2025, а који гласи: Англофона књижевност СПЕЦ (Савремени британски роман 1/2). Не само што је скраћен назив, већ је и потпуно занемарена чињеница да је то курс за англисте на четвртој години, тј. матични предмет. С обзиром да двотрећинску већину чланова Комисије чине дугогодишњи професори Катедре за англистику, до оваквог превида није требало да дође. Необично је такође да се похваљује „висок ниво припремљености, поузданости и одговорности у наставном процесу“ предложеног кандидата када се међу пријављенима налази неко коме је непосредно по завршетку мастер студија указано поверење да предаје завршној години на матичној катедри.

Навод:

„Остале стручне волонтерске активности које кандидат Радовић наводи у пријави су следеће:

- Од новембра 2024. —, помоћник уредника научног часописа *Philologia*, Филолошки факултет у Београду“

Примедба:

Председник Комисије, проф. др Биљана Чубровић, уједно је и главни уредник часописа *Philologia*, што ствара велику дилему у контексту Извештаја. Не само што се као мени непосредно надређени члан Редакције није осврнула на број задужења, њихову разноврсност и квалитет и ажурност мог рада, већ је одабрала да не наведе ни она општа места која сам ја пописао у биографији, тј. техничку проверу радова и усклађивање са смерницама часописа, као и комуникацију са ауторима, сводећи протеклих годину дана мог залагања и спремности да на сваки радни задатак одговорим у најкраћем могућем року на „волонтерску активност“. Као што је био случај и са Савременим британским романом, мало након завршетка мастер академских студија укључен сам у рад овог часописа. То поверење је указано мени, а не предложеном кандидату, који је тада радио на Катедри. Даље, Комисија је веома битним сматрала податке о издавачима часописа *Archives of Pharmacy* (можда поново у циљу продужавања биографије Милоша Мирковића), као и о његовој категоризацији (M51). Истовремено, није наведена категорија часописа *Philologia* — M52.

Библиографије

Навод:

„Кандидат Мирковић објавио је следеће научне и стручне радове (приложене фотокопије):

Mirković, M. (2025). Examining Conceptual Metaphor in the Legal Discourse of the EU Acquis. *Philologia*, 23(1). (pre-publishing)

Mirković, M. (2025). Intervju sa Džonatanom Kerolom. *Književna fantastika*, 11, 161–165.

Kerol, Dž. (2025). Kuća na pljusk (M. Mirković, prev.). *Književna fantastika*, 11, 74–90.

Кандидат је приложио текст још једног научног рада (*Exploring Syntactic Ambiguity Enablers in News Headlines*) и потврду главног уредника којом се потврђује да је прихваћен и предвиђен за штампу у наредном броју катедарског научног часописа Belgrade BELLS.“

Примедба:

Секција „Pre-Publishing“ на сајту часописа *Philologia* уведена је тек недавно, а у њој се тренутно налази једино рад предложеног кандидата Мирковића. Без ове секције, кандидат Милош Мирковић не би могао да наведе ниједан објављени научни рад, пошто су преостале две ставке краћи књижевни преводи у некатегоризованом часопису. Ја такође имам један рад прихваћен за објављивање у часопису *BELLS* (M51), што одговорни могу да потврде.

Навод:

„Кандидат је објавио студентски рад и апстракт са конференције“

Примедба:

Јасно је да се коментаром о „студентском раду“ покушава умањити моја биографија, али Комисија није поменула изузетно релевантан податак који је уредно наведен у конкурсној документацији. Наиме, овај истраживачки рад је заиста написан у оквиру предмета Савремени енглески језик Г-6, али нисам га објавио ја самоиницијативно, већ су га предавачи на курсу предложили као један од три најбоља у изузетно јакој генерацији. И те како је релевантна чињеница да сам са 22 године могао да напишем довољно квалитетан рад за објављивање, и то на предмету Савремени енглески језик, на ком сада конкуришем за место лектора, за разлику од кандидата Мирковића, чије се прве публикације појављују тек у текућој календарској години. Мој превод првог закона о адвокатури у Србији, Закона о правозаступницима из 1862, објављен је када сам имао 24 године. Исто важи и за конференције. На II научну конференцију за младе истраживаче и докторанде „Савремени токови у изучавању језика, књижевности и културе“ отишао сам као један од најмлађих излагача (наведено у биографији, Комисија свесно изоставила) само два месеца након дипломирања.

Што се тиче „апстракта са конференције“, проф. др Чубровић није требало да uklони категорију те публикације, коју сам на неколико места навео у биографији и библиографији, већ да је представи као оно што и јесте – саопштење са међународног скупа штампано у изводу (M34). Такође, у мом случају се ради о интердисциплинарној међународној научној конференцији, док је предложени кандидат учествовао на конференцијама превасходно намењеним студентима. Недоследно је занемаривати моје активности за време основних студија, а истовремено се не осврнути на чињеницу да предложени кандидат исте започиње тек у текућој години, на докторским студијама. Уколико је у представљању моје биографије дошло до оваквих неправилности, могу да претпоставим да су оштећени и други, изврсни

кандидати, од којих свако по барем једном основу може да тврди да је квалификованији за ову позицију од предложеног кандидата Милоша Мирковића.

Проблем континуитета

Навод:

„Комисија се сагласила да би предност требало дати кандидатима који у овом тренутку имају континуитет у раду на Катедри за англистику. У ту категорију спадају Александра Јанковић и Милош Мирковић.“

Примедба:

Овај закључак Комисије је недвосмислено неистинит. Кандидати Александра Јанковић и Милош Мирковић на Катедри за англистику радили су до **31. октобра 2025. године**, што је и написано у Извештају, на чијем крају стоји датум **25. 11. 2025.** Ови кандидати, стога, немају континуитет у раду. Од шесторо пријављених кандидата, петоро је радило на Катедри, а једини кандидат који може да испуни тај критеријум сам ја, који у текућој школској години држим и Савремени енглески језик П-3/4 на нивоу Б2 и на нивоу А2 услед онемогућавања доласка три нова демонстратора.

Навод:

„Након увида у конкурсну документацију, Комисија даје предност Милошу Мирковићу који је од 2023–2025. године изводио наставу из Савременог енглеског језика на матичној катедри као сарадник ван радног односа (демонстратор), показујући висок ниво припремљености, поузданости и одговорности у наставном процесу, укључујући и припрему тестова и реализацију испита“

Примедба:

Као што је већ напоменуто, ја сам држао (и држим) исти овај предмет на два нивоа, а поред тога сам изводио вежбања и на специјалном курсу за студенте завршне године Катедре за англистику, што, уз ангажман у часопису *Philologia*, сведочи о мојој припремљености, поузданости и одговорности у наставном процесу. И ја сам у претходним роковима састављао тестове за свој предмет и реализовао испите, као што то раде сви који се на било ком месту баве радом у настави, те не видим у томе разлог за препоручивање кандидата Мирковића за место лектора.

Навод:

„Поред наставне компетентности и смисла за наставни рад, Милош Мирковић показује већу диверзификацију у бављењу стручним и научним радом, о чему сведоче радови из области англистичке лингвистике. Осим тога предложени кандидат истиче се и искуством у преводилачком раду, што је евидентно из његовог ангажовања на превођењу стручних и књижевних текстова, при чему је показао прецизност језичког изражавања.“

Примедба:

Будући да предложени кандидат Милош Мирковић има два рада у процесу објављивања, запажање о „већој диверзификацији у бављењу стручним и научним радом“ није аргументовано. Комисија је у потпуности овде занемарила и разноврсно искуство кандидаткиња Тамаре Тошић и Јоване Чапрић. Кандидаткиња Тошић такође предњачи по броју радова, а опет није ни упоређена са предложеним кандидатом. У погледу диверзификације рада на Катедри, Комисија не може оспорити да ја имам неупоредиву предност у односу на предложеног кандидата. У својој радној биографији имам **три курса**, односно **два нивоа предмета за који се бира лектор и специјалног курса за англисте**, рад на позицији помоћника уредника научног часописа и стипендију Министарства науке за научноистраживачки рад. Разлике у преводилачком раду већ су споменуте, али треба још једном подвући да се похвале за превод књижевних текстова у закључку односе на један краћи интервју и једну кратку причу у некатегоризованом часопису од пре неколико месеци, а не на континуирани рад.

Закључак

На основу свега наведеног, уочава се да је Извештај састављен на изузетно нетранспарентан и пристрасан начин. Четири пријављена кандидата имају далеко вишу просечну оцену од предложеног, а једини кандидати узети у ужи избор немају континуитет на који се Комисија позива. Приметно је истовремено систематско изостављање релевантних података из биографије кандидата са највишим просеком и навођење ирелевантних чињеница о **предложеном кандидату са другом најнижом просечном оценом међу пријављенима и убедљиво најнижом међу недавним студентима генерације на Катедри за англистику** (попут стипендије Града Ваљева и гостовања на јавном сервису).

Потпуно занемарујући кандидате који имају изузетно високе просечне оцене и/или разноврстан рад у настави на универзитетском нивоу, Комисија је показала да је актуелна опструкција наставе на Савременом енглеском језику П1–П4 на Катедри за англистику, која је резултат Приговора проф. др Биљане Чубровић, иницирана у покушају да се створе

услови да предложени кандидат Мирковић поново дође на Катедру, што не би било могуће да су групе на овом предмету распоређене на још три демонстратора. Другим речима, да би кандидат Мирковић могао да прође, морају се занемарити и перспективни млади људи који већ раде или су радили, али и они којима тек треба да се пружи шанса да предају на Универзитету. Док се у Приговору позивала на високе просечне оцене, проф. др Биљана Чубровић сада предлаже кандидата који је имао најнижу просечну оцену од читаве поставке демонстратора у прошлој школској години.

Будући да је Комисија занемарила петоро изузетно јаких кандидата, уз слабу и недоследну аргументацију за предлог Милоша Мирковића, изражавам наду да ће Изборно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду одбацити Извештај јер је наглашено необјективан и у колизији са критеријумима за које се председник Комисије наводно залагао само месец дана раније.

У Београду, дана 5. 12. 2025.

Подносилац приговора:

Мср Александар Радовић
Сарадник ван радног односа – демонстратор
Катедра за англистику